

Afgelopen donderdag had de familie Tiggelman wat te vieren. René werd door een overwinning op Carl Schoor kampioen, terwijl dochter Laura thuis haar verjaardag aan het vieren was.

Het was een seizoen met ups en downs voor René, maar omdat de concurrentie ook niet altijd even scherp was werd hij toch uiteindelijk de terechte kampioen. In het begin van het jaar verliep het allemaal stroef. Jeroen Hekhuis, Martin de Bock en zelfs Bert Henderikse hielden de kampioen op een remise. Daarna volgde een prima herstel met zeven overwinningen op rij, waaronder een tegen zijn eigen dochter. Niemand was partijdig, maar menigeen hoopte toch wel stiekem op een overwinning van Laura.

Hans Groffen remiseerde vlak na de jaarwisseling met René en Bert deed dat zelfs voor de tweede keer, waarna Max Toetenal ook een halfje afsnoepte. Na nog wat winstpartijen ging het bijna mis met de kampioen. Net als in de externe competitie slopen er toch wel wat foutjes in het spel van René. Tegen Jean-Pierre van Gemert kwam hij nog goed weg met een remise, want Jean-Pierre had de winst voor het oprapen. De week erna werd van Jeroen verloren, waarmee de spanning volledig terug was in de competitie om het kampioenschap. In een totaal gewonnen stelling kreeg Jeroen René zijn dame cadeau. De scherpte was weg, want de week erna verloor Tiggelmans weer. Martin de Bock werd vakkundig weggespeeld, maar René vergat zijn eigen koning en ging mat achter de paaltjes.

Daarna was René weer net op tijd bij de les. Albert Vermue was zijn eerste slachtoffer gevolgd door Roeland Alders. Roeland had overigens een pion kunnen winnen, maar deed dit niet en verloor het eindspel vrij kansloos. De laatste ronde was Carl de pineut. Een rustig opgezette opening gaf René een goed paard tegen een slechte looper. René liet zien dat hij over voldoende techniek beschikte als vroeger en hij gaf Carl geen enkele kans. Deze overwinning was voldoende voor het kampioenschap en de overwinning die Jeroen pakte op Albert veranderde daar niets aan.

De partij van Jeroen tegen Albert stond vol spanning op het centrum van het bord. Albert overzag het een en ander en er volgde een vork. Na nog wat te proberen zag Albert dat doorspelen geen zin meer had en werd Jeroen gefeliciteerd met zijn overwinning en tweede plaats.

De derde plaats was voor Roeland. Hij had weliswaar slechts 13 partijen gespeeld. Een keer bardienst en zes teamwedstrijden gaven hem net genoeg partijen om mee te dingen om de prijzen. De laatste ronde moest Martin de Bock er aan geloven. Een foutje in de opening gaf Roeland meteen duidelijk voordeel. De zwarte koning mocht niet meer rokeren en bleef op het midden van

het bord staan. De witte stukken vonden hun weg naar de zwarte koning en dat werd Martin uiteindelijk te veel.

Henrik Westerweele had het zwaar met Merijn van Broekhoven en was behoorlijk lang bezig. Uiteindelijk kon Merijn niet voorkomen dat Henrik er met de overwinning vandoor ging.

Alex Jonkheer verschalkte Kees Polderman, terwijl Koos Koolhoven geen problemen kende met Joas Fontijn.

Frans Baljeu speelde remise met Willem Brouwer. Willem had een pion meer, maar de stelling zat zo vast dat Willem niet verder kwam om dit materiaalvoordeel uit te buiten. Zijn vrouw Johanna had meer succes. Tegen Jan Engelen had ze een leuke partij. Op het einde kon Jan wel promoveren, maar daar tegenover stond dat Johanna de koning van Jan net op tijd mat kon zetten.

[Wintercompetitie 2017/2018 ronde 34](#)